

[Udenrigsministeren]

ket kom tydeligt frem i hr. Svend Auken
indlæg i dag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg bad egentlig om ordet for at sige noget til hr. Niels Helveg Petersen, og det håber jeg stadig væk at få tid til, men jeg er nødt til at gøre et par bemærkninger til udenrigsministeren først.

Den tale, udenrigsministeren netop har holdt, vil jeg ikke påstå er den mest ukloge, han har holdt, dertil er konkurrencen givet for hård, men det var ikke nogen klog tale. Det var imidlertid en ærlig tale i den forstand, at den forklarede ganske tydeligt, så det for den danske befolkning er til at tage og føle på, hvorfor der ikke er sket fremskridt i det såkaldte Østergaard-udvalg. Ideen, som Socialdemokratiet i sin tid lagde frem, som mange mennesker i dette land knyttede store forventninger til, som vi fra mange sider har gjort en arbejdsindsats for at føre frem til et resultat, og som udvalgets formand har gjort en indsats for skulle nå frem til et resultat, er naturligvis faldet på, at udenrigsministeren ikke har ønsket, at der skulle ske noget i dette udvalg, og det synes jeg at udenrigsministeren selv gav et slående bevis for i dag gennem sine ukloge bemærkninger.

Så vil jeg gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at det er selvfølgelig ærgerligt, når en opinionsundersøgelse går ens parti imod. Jeg ved, at hr. Niels Helveg Petersen meget, meget ofte har været i den situation. Men det behøver jo ikke altid at afspejle, at partiets politik er forkert, det kan også en gang imellem være vælgerne, der har taget fejl. Det er jeg bange for at jeg må sige til hr. Niels Helveg Petersen at det er i dette tilfælde. Jeg tror, at det, den opinionsundersøgelse først og fremmest viser, er en meget, meget stor usikkerhed hos folk med hensyn til, hvordan de økonomiske problemer skal klares, og den usikkerhed gælder både i forhold til regering og i forhold til opposition. Det, partierne kan gøre i den situation, er naturligvis så åbent og så redeligt som muligt at redegøre for, hvad de vil gøre, men regeringen må naturligvis stå til ansvar for, at i dens periode er der på en række centrale områder, som hr. Niels Helveg Petersens taletid ikke tillod

ham at gå ind på, sket alvorlige forringelser af den økonomiske situation herhjemme.

Og så til sidst med hensyn til valgdatoen: jeg sagde selv, at det ikke er rart hverken for politikerne eller for befolkningen, at der afholdes valg i juni, men både hensynet til tilrettelæggelsen af det fremtidige folketingsarbejde og hensynet til formandskabet tilsiger os, at vi tager valget nu, så kan man bruge sommeren og efteråret til at forberede det kommende arbejde, sådan at man har en politisk afklaring, inden formandskabet begynder, frem for at de kommende måneder skal bruges af den siddende regering til møjsommeligt – og jeg misunder dem ikke den opgave – at arbejde sig frem til et fælles valgoplæg for de fire regeringspartier.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Udenrigsministeren er unægtelig ganske provokerende over for Socialdemokratiet. Det er ret utroligt, hvis Socialdemokratiet bliver ved med at finde sig i det. Det er ikke ret lang tid siden, udenrigsministeren sagde: nu kommer der ikke flere danske fodnoter, det vil regeringen simpelt hen ikke have, underforstået at det kunne være lige meget, hvad folketingsflertallet så har besluttet i forskellige dagsordener. Det demonstrerede udenrigsministeren så i praksis ved at nægte at placere en fodnote i kommende NATO-kommunikationer, uanset at der i NATO foregår en oprustning med kortdistanceatomvåben, og at Folketinget i november 1985 har vedtaget en dagsorden, der klart og udtrykkeligt vender sig herimod. Men udenrigsministeren vil altså ikke have nogen fodnoter, og så kommer der ikke nogen.

Jeg håber, at de udtalelser, som udenrigsministeren er kommet med i dag, giver så meget stof til eftertanke hos Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at man gør sig klart, at det simpelt hen ikke kan fungere på den måde; det kan ikke være rigtigt, at udenrigsministeren skal have lov til at ødelægge de dagsordener, som vi andre i det sikkerhedspolitiske flertal i fællesskab møjsommeligt har fået vedtaget gennem årene. Det står vel klart og tydeligt efter udenrigsministerens udtalelser, at det er lige nøjagtig det, han ønsker: disse dagsordener kræver han at Socialdemokratiet skal tage tilbage. Det burde